

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2013 - 2092

Dato: 2013-2092

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. februar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 31 (L 121). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Mach (SF).

Spørgsmål nr. 31:

”Skal kommunerne godtgøre, at de har tilbudt forældrene en forebyggende og social indsats forinden et barn kan indstilles til tvangsadoption?”

Svar:

Efter gældende ret skal kommunen efter servicelovens § 50 iværksætte en børnefaglig undersøgelse af barnets og familiens forhold, når kommunen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung må antages at trænge til særlig støtte.

På baggrund af undersøgelsen skal kommunen vurdere, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger efter servicelovens § 52 om støtte, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være. Kommunen skal vælge den eller de mindst indgribende foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer, der er afdækket i den børnefaglige undersøgelse.

Kommunen kan f.eks. iværksætte hjælp i form af:

- Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet.
- Familiebehandling.
- Udpegning af en fast kontaktperson for familien.
- Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Kommunen skal i medfør af servicelovens § 140 udarbejde en handleplan, der skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at

opnå formålet. Handleplanen skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse af barnets eller den unges forhold. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i undersøgelsen, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten.

Som det fremgår af min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 8 (L 121) foreslås der i lovforslaget en række nye bestemmelser i serviceloven, der beskriver de sociale myndigheders opgaver i forbindelse med adoption uden samtykke.

Det foreslås således med den nye § 68 e, at en indstilling fra kommunalbestyrelsen til børn og unge-udvalget om adoption uden samtykke skal indeholde følgende:

1. Den børnefaglige undersøgelse, jf. servicelovens § 50
2. Handleplanen, jf. servicelovens § 140
3. En redegørelse for, at betingelserne for adoption uden samtykke efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven er opfyldt
4. Oplysninger om barnets eller den unges holdning til den påtænkte adoption, jf. § 6, stk. 1 og 3, i adoptionsloven

Med den foreslåede nye § 68 e sikres det således, at kommunens indsats over for familien, herunder forældrene, er beskrevet i indstillingen til børn og unge-udvalget, sådan at det kan indgå i den samlede vurdering af, om adoption uden samtykke vil være bedst for barnet.

Det fremgår videre af lovforslagets afsnit 3.1.1.1, at der ved vurderingen af forældreevnen sker en inddragelse af forældrenes livsforløb for at kunne opstille en prognose for, om forældreevnen kan genvindes. I den forbindelse skal det vurderes, om forælderen har fået tilbudt relevant indsats, om forælderen har kunnet samarbejde om behandlingen og effekten af behandlingen. Vurderingen skal således afdække, om den manglende forældreevne alene er en aktuel tilstand, eller om den har vist sig som et gentaget mønster på tværs af situationer, tid samt fysisk og psykisk tilstand.

I tilfælde, hvor forældre med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne skal have undersøgt deres forældreevne i forbindelse med en adoption uden samtykke, skal det sikres, at forældrene konkret og rettidigt har modtaget den støtte og kompensation, som deres funktionsnedsættelse giver anledning til, herunder særligt i forbindelse med varetagelsen af forælderrollen.

Hvis den støtte forældrene hidtil har modtaget er utilstrækkelig, bør sagen udsættes, indtil forældrene har modtaget relevant støtte, og det derfor kan vurderes, om støtten kan forbedre forældreevnen.

Der henvises til afsnit 3.2.2 i høringsnotat af 12. januar 2015, som er sendt til Folketingets Socialudvalg den 28. januar 2015, og min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 5 (L 121).

Manu Sareen

/Malene Vetergaard